

ges anden Klasse, vil der efter dette Lovforslag ikke blive anvendt Rottingslag paa ham. Saa Henseende er Lovforslaget — hvad der ogsaa er fremhævet i Betænkningen — endog gaaet videre end den borgerlige Straffelov, thi i den tilføedes det at anvende Rottingslag paa unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar. Jeg tror altsaa, at man skylder Sandheden at sige, at der paa dette Punkt er sket et væsentlig Fremskridt. Derimod med Hensyn til Krumslutningsstraf er der vel i dette Lovforslag foreslaaet aldeles at affælle den, men i Stedet derfor indføres en Straf, der kaldes staaende Arrest — eller som enkelte ærede Medlemmer vilde den kaldet Staastraf — hvis Beskaffenhed ærede Medlemmer vilde have Leilighed til at gjøre sig bekjendte med ved at hense til Lovforslagets dertil sigtende Bestemmelser. Man har tænkt, at denne Straf skulde afløse Krumslutningsstraffen og væsentlig tænkt, at denne Straf skulde være et hurtigt varendt, men ogsaa paa den anden Side stærktvirkende Middel, der kun anvendtes paa Menige, navnlig for disciplinære Forseelser uden Hensyn til, om de vare i første Klasse, eller nedsatte i de Meniges anden Klasse. Samtidigt dermed er der i Lovforslaget foreslaaet for Flaadens Vedkommende at benytte Arrest i Bøie af to Grader, nemlig simpel Arrest i Bøie og streng Arrest i Bøie, og tillige, forsaavidt Skibet var paa Driftsfojt under de i § 44 nævnte nærmere Omstændigheder, nemlig naar Skibet var udenfor danske Farvande, foreslaaet anvendt Tamp. Dog er der nogen Forskjel, eftersom Skibet befinder sig udenfor de danske Farvande, men uden at være i oversøiske Farvande, thi i saa Tilfælde maa legemlig Straf kun anvendes i Forbindelse med Fængelsstraf, eller om Gartøiet er i transatlantiske, oversøiske Farvande, da saa den legemlige Straf vil kunne anvendes som selvstændig Straf uden Forbindelse med Fængelsstraf. Saaledes er altsaa Lovforslaget affattet paa dette Punkt samtidig med, at Lovforslaget kun har anvendt den gamle og velbekjendte Straf, Meniges Nedsettelse i anden Klasse, for et eneste Tilfælde, nemlig som mildtær Straf for Feigheds Forseelser. Jeg haaber, at ærede Medlemmer herefter klart vilde kunne se, hvorledes Forhol-

det er mellem den nu bestaaende Tilstand og den Tilstand, det nærværende Lovforslag vil hidføre. Derimod har Udvalget taget denne Sag under den nøieste Overveielse, og det er desværre ikke lykkes Udvalget at blive enigt indbyrdes eller komme til Forstaaelse med den ærede Minister. Udvalgets Flertal er gaaet ud fra den bestemte Anskuelse, at alle disse Straffe, som jeg har nævnt, nemlig staaende Arrest, Arrest i Bøie og legemlig Straf, maa siges at have noget Grefrænkende ved sig. Flertallet er gaaet ud fra, at Straffene i den Grad stode an mod den naturlige Grefølelse, at de overhovedet ikke bør kunne anvendes længere under de hos os bestaaende Forhold. Men man har imod denne Grundbetragtning villet gjøre gjældende, at det var nødvendigt for Disciplinens Opretholdelse at bevare disse Straffe, at man ikke paa anden Maade, navnlig under vanskelige Forhold, kunde hævde Mandstugten, naar man ikke havde det i sin Magt at ty dertil ganske vist undtagelsesvis — den ærede Minister har selv fremhævet, at det kun skulde være undtagelsesvis — at disse Straffemidler kom til Anvendelse. Derimod har Udvalgets Flertal ment — og efter min Opfattelse med Rette — at det dog ikke saaledes kan siges at være ubetinget nødvendigt for Disciplinen, naar henses til andre Landes Forhold. Navnlige har man ment at kunne tage et meget væsentligt og tilbøieligt afgjørende Hensyn til vore to Nabolande: Norge og Sverrig, med hvilke vi i mange Henseender ønske at sammenligne os, og med hvilke vi jo ønske, saavidt mulig, paa samme Grundsaetninger at bygge vor Lovgivning. Nu er det Tilfældet, at man i Norge ved Straffeloven af 1866 og i Sverrig ved Straffeloven af 1868 ganske har brudt med disse Straffemidler, i det Mindste forsaavidt egentlig legemlig Tugt angaar, de anvendes ikke mere; man har i Sverrig og Norge Straffe ligesom hos os: Livsstraf, Straf af offentlig Arbejde, man har Bøder, dog i større Omfang end hos os, man har forskjellige Fængelsstraffe, som væsentlig svare til de Straffe, vi have hos os, ja ikke engang saa mange forskjellige Arter Fængelsstraffe, som vi have. De ærede Medlemmer vilde se, at v.